

„О вещая душа моя!..“⁶ 1977
 7 (2003) 8 (2006).
 „К
 !
 !..
 («...երազող
 մարգարե հոգի»), – («հոգի կանխագուշակ»),
 – («մարգարե հոգի»)
 Тютчев т „ „, что и⁹

<p>Օ՛, իմ երազող մարգարե հոգի, Եվ սիրտ իմ լեցուն տազնապով հրկեզ, Ո՛նց ես տրոփում քո շեմքին մոտիկ՝ Կարծես երկկենցաղ բնակիչ լինես.. (Սեր. Ալ.Խաչուց)</p>	<p>Օ՛, իմ հոգի կանխագուշակ, Միրտ իմ, լի ես տազնապով հին Բարախում ես ընկած շեմին Զույգ կենցաղի երկնքի տակ: (Սեր. . .)</p>	<p>Ո՛վ դու, իմ մարգարե հոգի, Ո՛վ սիրտ իմ՝ իմ տազնապահարըս, Երկված գոյի շեմին շվար ես Ու թպրտում ես կաթոզին: (Սեր. Ք.Սապայն)</p>
---	---	---

Отметим также :
 начального „ „,
 : „ ш !”
 , здесь
 : «Օ՛, իմ երազող մարգարե հոգի» (Ալ. . .), «Օ՛, իմ հոգի
 կանխագուշակ» (Յ. . .), «Ո՛վ դու, իմ մարգարե հոգի» (Ք. . .) . В

⁶ . . . (. . .), „ „ ”, 1977, .
 46 (. . .) .
⁷ Многоголосье. Переводы и переложения (на армянском языке), Ереван, „Саак
 Партев”, 2003, с. 62 (Սեր. Վ.Բաբայն).
⁸ . . . (. . .). „ „ ”. . 245 (. . .) .
⁹ . . . , 1971, . 22.

переводе Ал. ...» («Եվ սիրտ իմ՝ լեցուն սազնաշարձ հրկեզ») У В. ... междометие „о“ не повторяется, вместо этого – простое перечисление с ... ой ... ой ... ю («Սիրտ իմ, լի է սազնաշարձ հին») В последнем переводе появляется транспозиция междометия „о“ в «նվ» с привнесением обращения «դու», что придает ... . К тому же из всех трех переводчиков только Р.Папаян частично сохранил повтор (... в русском - «нв» появляется дважды).

В двух ... х ... ах ... Т ... пишет о ... инии а ... . С.Бочаров выделяет оборот „как бы“ как одно из стилистических характеристик Тютчева, называя его знаком, неким мыслительным средоточием тютчевской поэтики. Исследователь рассматривает употребление оборота „как бы“ в стихотворении „О вещая душа моя!“ как создание поэтом универсальной формулы всего мира. „Можно сказать, - продолжает С.Бочаров, - что это главное тютчевское философское „как бы“. *Как бы* двойного бытия, потому что в сущности единого, тождественного себе, но *как бы* удвоенного (наверное, так точнее сказать, чем раздвоенного) существования мыслящего тростника, человека¹⁰.

Как видим, Тютчев не дает определения двойного бытия. „к ... ” Ал. («ն՛ց»). В данном переводе ... ется, хотя ... ся , ... - (о ... «μ » – ,, ... ” « ... » – ,, ... ”) - «ն՛ց էս սրտիում քն շեմքին մոտիկ՝// Կարծես երկկենցաղ բնակիչ լինես...». В ... , а

Т : «Բարախում էս ընկած շեմին// Ձույզ կենցաղի երկնքի տակ» (В. ...), «Երկված գոյի շեմին շվար էս// Ու թպրտում էս կաթոզին» (Р. ...).

небесного и земного, ... противостоящих ... , ... е человек. ... , ... - ... - ... , ...

¹⁰ ... // ... .12. ... . , ... ,, ”, 2008, .15-16.

оригиналу Р. («Թեպետ իմ կուրծքը վշտասույզ// Լցրել է կրքերի պատրանքը»), хотя здесь ,

, то в («Աղոթել հավերժ Քրիստոսի դեմ»).

Т – («Հոգիս ... Ոտքն է ընկնում Քրիստոսի...»). В Р. («Քն ոտքերին փարվել, Հիսուս»),

Ал. , снижают Тютчева. , Ал. : («Երազող» - «հրկեզ» - , «չարաղետ» -); е («առեղծվածի պես» - н).

(«քն շեմքին մոտիկ»). В. ает «հին», уточнение „երկնքի տակ”, при этом последнее ненужную , потому что в тютчевском стихотворении и в то же время ирреальном , духовном человека, , но го .

В. . Таким образом, тютчевское с , „11 , ”

Отметим, что . : («Քն օրը՝ տենդախառն կիրք է»), («Երազող՝ մշուշված տեսիլք է»), («Հայտնության պես ոգիների»).

: , ”

11 . // - 1974, ., 1975, . 292.

„12
 Рассматривая структуру стихотворения „О вещая душа моя!“, следует отметить, что оно
 abba. .
 ,
 ,
 B. ; P.
 , Ал. ,
 , .
 :
 ”

С
 требует сохранения а
 , который, сознавая
 себя в проигрыше в „состязании“ с великим, тем не менее „не избегает риска“
 (слова Р.Папаяна – К.П.) представить творчество Тютчева своему читателю:
 „ибо если этого не будет, то в проигрыше окажется культура – как национальная, так и общечеловеческая“¹⁴.

**ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ ՔՐԻՍՏԻՆԱ
 ԵՐԿՎԱԾ ԳՈՑԻ ՇԵՄ...
 ԱՍՓՈՓՈՒՄ**

Հողվածում քննության է առնվում Ֆ.Տյուտչևի «Օ՛ իմ հոգի կանխագուշակ...» բանաստեղծությունը, որն առանձնանում է «հոգեբանական նորրբ ինքնավերլուծությամբ» և կարևոր է տյուտչևյան ստեղծագործական ուղին հասկանալու համար, ինչպես նաև՝ դիտարկվում են բանաստեղծության հայերեն թարգմանությունները:
 Փորձ է արվում պարզելու թարգմանության մեջ բնօրինակից «շեղումների համակարգը», ինչը խանգարում է թարգմանվող հեղինակի ստեղծագործական մտքի և ոճի ճիշտ ընկալմանը:

12 . . . . . , ” ”, 1968, . 30.
 13 . . . . . ” ”, 1974, . 247.
 14 . . . . . (. . . . .) . 36.

KRISTINA PETROSYAN

THE EDGE OF DUAL EXISTENCE

REZUME

The article deals with Tutchchev's poem „Oh, my propethic soull.." which is revealed with the „spiritual gentle self-analise" and is important to understand the creativiy of Tutchchev as well as the Armenian translations of the poem are observed.

There is an attempt to clarify „the system of inclinations" from the original in the translations that desturbs the true comprehense the creative thought and style of the translating author.